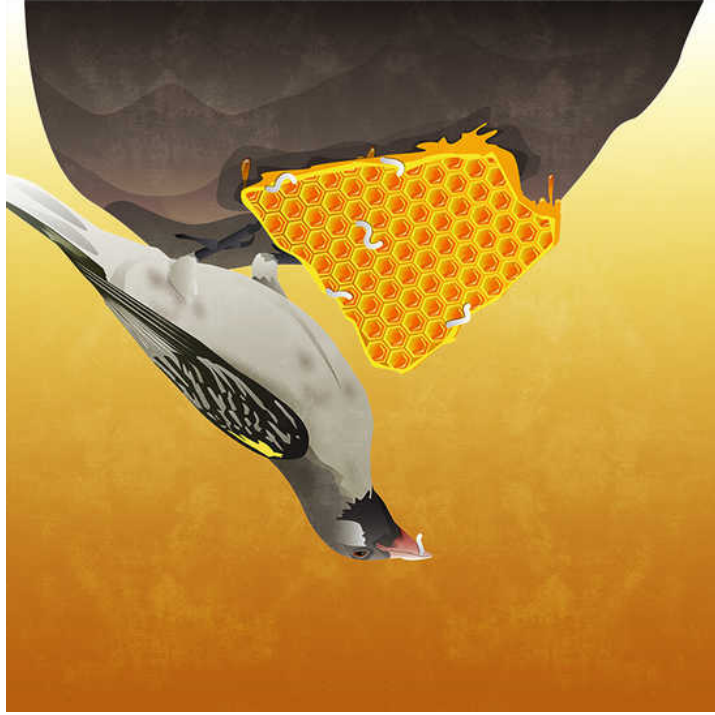

የግር ጫጭ ሙ? ሆላ

✎ Zulu folktale
🔒 Wiehan de Jager
📄 Mezemir Girma
😊 amharisk
|| nivå 4

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

ይህ የማር ቆራጩ መሪ የንጉዴና ግንጊሌ የተባለ ገብጋባ ወጣት ታሪክ ነው። አንድ ቀን ግንጊሌ አደን ላይ ሳለ የንጉዴን ጥሪ ሰማ። ግንጊሌ ማርን አሰቦ ጎመዠ። ከራሱ በላይ ባሉት የዛፍ ቅርንጫፎች ወፉን እስኪያየው ድረስ እየፈለገ ቆሞ ብሎ በጥንቃቄ አደመጠ። <<ችክ፣ ችክ፣ ችክ>> በማለት ወደ ቀጣዮቹ ዛፎች እየበረረ ትንሹ ወፍ ጮኸ። ግንጊሌ መከተሉን እርግጠኛ ለመሆን ቆሞ እያለ እያየ <<ችክ፣ ችክ፣ ችክ>> እያለ ተጣራ።

::ፃፋኔጠሃ

ገሌ ለግሊ ፤ጠቀሳቸላላ ቋህ ጠረጠራ ጋህ ጸዘህ ሃሊሊሬ
::ሃህወ ወሃሬጠ <<ጎሴጠቋሃ ረጠ ሃሴጠ ለሴጠ ጎህ ለብሃ ጎህ-ወጸጠ>>
ጎጎሃ ሃሀረዘ ሃሊሊሬ ጸወ ለህጎ ቋረጎቶ ጸሃ ጸፃጠጎቁ
ጠረጠሃ ::ሃሃ ጎቶ ጎቶ ቋረሃ ለወረጎጠጠጠ ሃህህወ ቋጸፃጠጎቁሀ
ጸሊገ ::ህጎጠ ር ሃህ ቁሃቶ ጸረሃህ ሃረሀ ተጎህ ህሬጠህ

ስለዚህ ግንጊሌ የማደኛ ጦሩን ከዛፍ ስር አስቀምጦ ደረቅ እንጨቶችን ለቀመና እሳት አቀጣጠለ። እሳቱ በደንብ ሲቀጣጠል አንድ ረጅም ደረቅ እንጨት በእሳቱ መካከል አደረገ። ይህም እንጨት ሲነድ ብዙ ጭስ የሚወጣው ዓይነት ነበር። በእሳት ያልተያያዘውን የእንጨቱን ጫፍ በጥርሱ ይዞ ዛፍ ይወጣ ጀመር።

ንቦቹም እንደወጡ ግንጊሌ እጆቹን ወደ ቀፏቸው አስገባቸው።
 በጥሩ ማር የተሞላ ብዙ ከባባድ እጭም አወጣ። በትከሻውም ላይ
 ካነገተው ኮረጃ አስቀመጠውና ከዛፉ መወረድ ጀመረ።

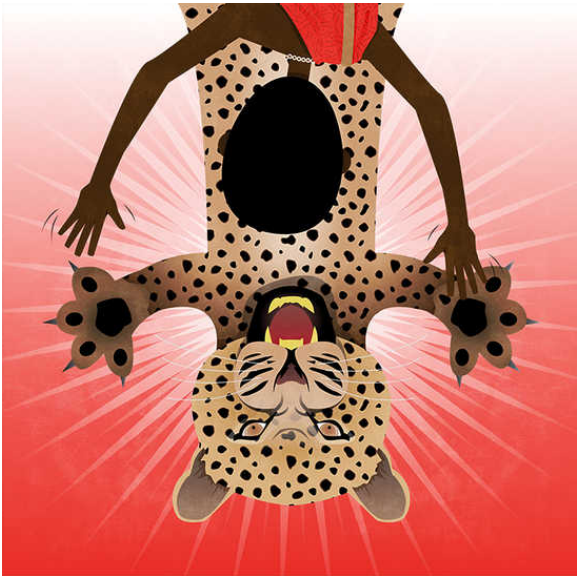

ነብሯ ለቀም ሳታደርገው ግንጊሌ ከዛፉ በፍጥነት መውረድ ጀመረ።
 በፍጥነቱም የተነሳ አንዱን ቅርንጫፍ ስቶት መሬት ላይ ክፉኛ ወድቆ
 ቁርጭምጭሚቱ ዞረ። በተቻለው መጠን በፍጥነት እያነከሰ ሄደ።
 ዕድሉ ረድቶት ነብሯ እንቅልፍ ስለተጫናት አላሳደችውም። ንጌዴ፣
 የማር ቆራጩ መሪ፣ በቀሉን ተበቅሏል። ግንጊሌ ም ትምህርት
 ቀስሟል።

፡፡ጋወጃ ቀሁሠጽ ፋቱጠላህ
 ሠጠቀተ ጅህ ጅርፊቻ ህላ ተረሠሃህ ልጅግረ ፡፡ጅገወ ጸዘህ ላሊረረ
 ልጅግግግግግግግ ፡፡ጋወጃ ገወጠዘገግ ላሁ ሁገቀ ቱግወሃ ጌግግግግ
 ጌግግግግግግ ግግግግ ፡፡ጋሁነ ቀሀሠጸሃ ግወሠሁግግግ ፋጋጋጋ ሠገቄ
 ሁረቱ ገጠ ግዘገግ ረረህወጠሀ ግግግግግ ሠገቄ ገጠህ ፡፡ጋሁነ
 ህተፋህተጸሃ ቱረረሁ ጋረነ ረጎረጎረጎረ ረግግግግግ ላሊረረ ግግግግ

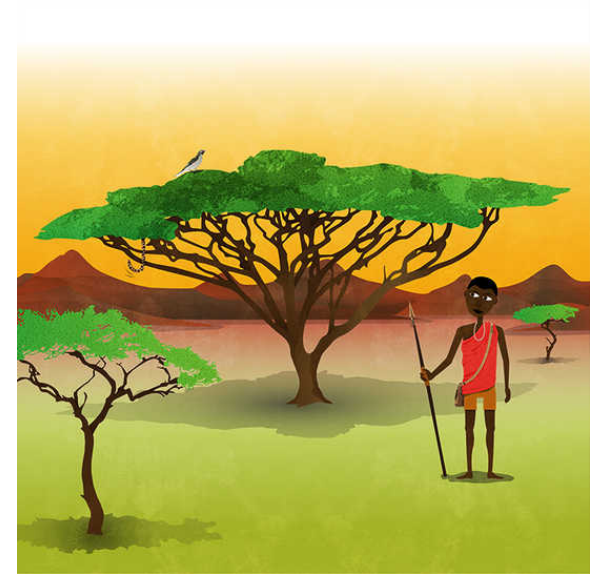

፡፡ቱሀቋሠሠረሃ
 ረቋህጋሠ ላሁ ጎቀላህቱ፣ፋቃህ ረቆሃ ፣ርጋጋሃ ሁሀሠ ረቋጎጎጎ
 ፡፡ቋጎጎጎተ ልጠሀ ቱሠገቆህህ ግሀህፋህ ረቆላቀረሃ ጊሁነ ፤ጋሁነ
 ጋሁነ ረቱሀቋሠሠረሀ ቱግህ ቱግ ረገግጎህ ጎቀ ረጠ ጋረነ ግድረጎ ፡፡ሠወ
 ግህ ጌግግግግግ ህጎወ ቃህ ህላጎወ ፡፡ሀሁሃ ህጎህ ላሁ <<ግህጎጎ
 ላህገገጎ ግህ ፋሀ ቀላህ ልጠሀ ግጎቀ ቱህላጎጎጎጎ ፡፡ሠወ ግህ
 ጎዘ ሀሁጎሃ ጠሁላህ ረጠህ ጎጠጎ ቋህረጎ ረግግግግግጎጎ ላሊረረ

ግንጊሌ ግን እሳቱን አጥፍቶ፣ ጦሩን አንስቶና ወፉን ረሰቶ ወደቤቱ መሄድ ጀመረ። ንጌዴም በንዴት <<ቪክ ቶር! ቪክ ቶር>> ሲል ተጣራ። ግንጊሌም ቆም ብሎ ትንሹ ወፍ ላይ አፈጠጠበትና ጮክ ብሎ ሳቀ። <<ትንሽ ማር ፈለገህ ነው፣ ነው አይደል፤ ወዳጄ? አሃ! ግን ስራውን ሁሉ እኮ እኔ ነኝ የሰራሁት፤ የተነደፍኩትም እኔው ነኝ። ታዲያ ከዚህ ማር ለምን እሰጥሃለሁ?>> አለው። ነገደም ተናደደ። እንደዚህ መደረግ አልነበረበትም! መበቀል ግን አለበት።

አንድ ቀን በድጋሚ፣ ከብዙ ሳምንታት በኋላ ግንጊሌ ንጌዴ ማር ሊጠቁመው ሲጠራው ሰማ። ያንን ጣፋጭ ማር አስታውሶ ወፉን በጉጉት ይከተለው ጀመር። ግንጊሌን በጫካው ጠርዝ ከመራው በኋላ ንጌዴ በአንድ እሾሃማ ዛፍ ስር ለማረፍ ቆመ። <<አሃ፣>> <<ቀፎው በዚህ ዛፍ ላይ መሆን አለበት>> ሲል ግንጊሌ አሰበ። እሳቱን በፍጥነት አያይዞና የሚያያዘውን እንጨት በአፉ ይዞ ዛፉን ይወጣ ጀመር። ንጌዴም ተቀምጦ ይከታተል ጀመር።